

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر کودهای زیستی نیتروکسین و بیوسوپرفسفات، میکوریزای آربسکولار و بسترهای کشت مختلف در تهیه نشاء خیار

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی کشاورزی، محیط زیست، توسعه شهری و روستایی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محبوبه صنوبری - کارشناسی ارشد فیزیولوژی و اصلاح سبزی ها، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

عبدالعلی حسامی - استادیار دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

علی هاشمی - استادیار دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

محمد هدایت - استادیار دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر کودهای زیستی نیتروکسین و بیوسوپرفسفات، میکوریزای آربسکولار و بسترهای کشت مختلف در تهیه نشاء خیار اجرا گردید. این تحقیق در سال ۱۳۹۵ به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی با ۲۵ تیمار و ۳ تکرار به اجرا درآمد. تیمارهای آزمایش شامل پنج نوع بستر کشت (کوکوپیت خالص، الیاف نخل خالص، الیاف نخل + کوکوپیت (۲:۲)، الیاف نخل + کوکوپیت (۳:۱)، کوکوپیت + الیاف نخل (۱:۳))، پنج سطح شامل دو کود باکتریایی و دو قارچ میکوریزا که شامل شاهد (بدون تلقیح)، قارچ (گوموس موسه و گوموس اینترادیسز)، محلول نیتروکسین (حاوی ازتوباکتر) و بیوسوپرفسفات (حاوی سودوموناس فلورسنس) بودند. پس از رشد کامل بوته، برخی صفات از جمله ارتفاع نشاء، شاخص کلروفیل، قطر نشاء، تعداد برگ، تعداد گره، طول میان گره، وزن تر و خشک ریشه، وزن تر و خشک اندام هوایی، کلروفیل a,b و کل و میزان عناصر K و N، P و اندازه گیری شدند. نتایج به دست آمده نشان داد که تیمار قارچ های میکوریزا، محلول های نیتروکسین و بیوسوپرفسفات بر صفت های ارتفاع، شاخص کلروفیل برگ، قطر ساقه، تعداد برگ و گره، طول میان گره، وزن تر و خشک اندام هوایی، وزن تر و خشک ریشه، کلروفیل a, b، کل و میزان عناصر K و N، P و نشاء های خیار اثر معنی داری در سطح احتمال یک درصد داشت و در تیمارهای بیوسوپرفسفات، نیتروکسین، گوموس موسه و گوموس اینترادیسز بیش ترین عملکرد را نشان داد. بسترهای کشت در همه صفات در سطح احتمال یک و پنج درصد معنی دار شد و بسترهای کوکوپیت ۱۰۰ درصد، الیاف نخل ۲۵ درصد + کوکوپیت ۷۵ درصد، الیاف نخل ۷۵ درصد + کوکوپیت ۲۵ درصد بیش ترین عملکرد را نشان دادند. اثر متقابل بسترهای کشت، قارچ های میکوریزا و محلول های نیتروکسین و بیوسوپرفسفات نشان داد که صفت های ارتفاع، شاخص کلروفیل، قطر ساقه، طول میان گره، تعداد برگ و گره، وزن تر و خشک ریشه، کلروفیل a,b، کل و میزان عناصر K و N، P و نشاء های خیار در سطح احتمال یک و پنج درصد معنی دار شدند.

کلمات کلیدی:

الیاف نخل، بیوسوپرفسفات، قارچ های میکوریزا، نشاء خیار، نیتروکسین.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1781778>

